

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО РЕГІОНАЛЬНОГО СПОЖИВЧОГО РИНКУ

Гончарова І.Ю., гр. Ф-31

Науковий керівник – асист. М.С. Герасіна

Харківський державний університет харчування та торгівлі

За сучасних умов актуальним є дослідження процесів і факторів, що формують споживчий попит населення України. Це обумовлюється тим, що формування розвинених регіональних ринків споживчих товарів і послуг – досить складний і тривалий процес, який включає структурні зміни у виробництві, обігу та споживанні товарів. Тому в кожному регіоні повинна бути розроблена довгострокова концепція розвитку регіонального споживчого ринку, що включає три етапи.

На першому етапі структурної перебудови економіки увагу слід зосередити на галузях, що визначають життєзабезпечення населення. Важливо відновити інвестиційний попит на оновлення і розвиток товарного виробництва, забезпечивши його достатніми внутрішніми накопиченнями й інвестиційною підтримкою держави. Таким способом буде зупинено спад рівня життя населення. Із зупинкою спаду виробництва, стабілізацією систем життєзабезпечення населення та відродженням позитивних тенденцій в інвестиційній діяльності активізується процес економічного відтворення й пожвавлення. Другий етап може початись тільки за умов відтворення фінансової системи на засадах нової економічної системи, формування надійного ринку цінних паперів і капіталу, регулювання темпів зміни співвідношень руху фондів накопичення і споживання. За прогнозними оцінками зарубіжного досвіду, для нормалізації відтворення основних фондів питомо вагу накопичень в національному доході слід підтримувати на рівні не нижче 20%. Третій етап структурного оновлення економіки – це перехід до нормального функціонування економіки, яке передбачає узгоджену взаємодію як ринкової економіки з конкуренцією у всіх сферах бізнесу під регулюючим впливом держави, так і планової, де державні муніципальні накопичення й інвестиції під структурні зміни формуються залежно від загальнодержавних і місцевих потреб та замовлень в єдиному руслі національних інтересів України.

Таким чином, подальший розвиток споживчого ринку України і можливості його ефективного функціонування залежатимуть від загальної спрямованості економічних перетворень: темпів і масштабів роздержавлення, приватизації власності, державної політики щодо низько рентабельних виробництв, фінансової стабілізації.

НАСЛІДКИ МІГРАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ

Звягіна Ю.В, гр. МР-31

Науковий керівник – ст. викл. І.І. Помінова

Харківський державний університет харчування та торгівлі

На сьогоднішній день у світі більше міжнародних мігрантів, ніж будь-коли, і протягом останніх десятиліть їхня кількість швидко зростає. У минулому році в світі нараховувалося приблизно 214 мільйонів міжнародних мігрантів, що свідчить про зростання їх кількості майже на 40 мільйонів лише за першу половину XXI століття та вдвічі у порівнянні з даними 1980 року.

Вихід України на світову арену як самостійної держави зумовив значне підвищення мобільності її населення, яка в умовах посилення нерівномірності економічної динаміки, глобалізації економічних та ресурсно-функціональних обмінів розвивалась переважно у формі трудової міграції за кордон.

Масштабний відплив працездатного населення України справляє негативний вплив не лише на розвиток її продуктивних сил, але й на національну безпеку. Він спричиняє наступні негативні наслідки для країни: зменшення загальної чисельності населення, в т.ч. і в майбутньому; деформація статевікової структури населення; поширення явища «відтік інтелекту»; заміщення власних кваліфікованих кадрів часто некваліфікованими з інших країн; занепад сільського господарства; дефіцит робочої сили в окремих галузях і регіонах тощо. Значного поширення в нашій країні набуло таке негативне явище, як нелегальна міграція. Достовірних та надійних даних стосовно цих процесів на теренах України, і у світі загалом, не існує в силу неофіційної природи цього явища. Оцінки експертів досить суттєво різняться: від кількох десятків тисяч до 1,6 млн осіб.

Крім негативних наслідків можна відмітити її позитивні аспекти: перекази грошей трудовими мігрантами у свої країни; забезпечення трудовими ресурсами непрестижних робочих місць; новий досвід і навички роботи; зменшення приймаючими країнами витрат на освіту, тощо.

Для подолання відтоку трудоактивного населення України потрібно розробити виважену соціальну політику, яка має бути спрямована на створення такої системи соціально-економічних відносин, складові якої визначають і регулюють відтворення трудового потенціалу в умовах стійкого економічного розвитку.